

kommer mig, naar han overhovedet anseer dette nødvendigt for at erhverve sig Tillid, at maatte kunne erhverve sig en større Tillid, end naar han skal gjøre det tvungent. Jeg troer, at den Embedsmand, der ikke kan erhverve sig Tillid paa anden Maade end ved at tvinges til at vise sine Erklæringer, virkelig ikke er heldig stillet. Hvad angaaer, at man har troet, at Loven kunde aldeles omgaaes, naar mit Forslag blev vedtaget, saa mener jeg rigtignok, det beroer paa en fuldstændig Misforstaaelse; idetmindste indseer jeg ikke, hvorledes det, naar en Lov befaler vedkommende Dyrighed eller Embedsmand at meddele „fuldstændige Oplysninger om de Grunde, hvorpaa Afslaget er støttet“, skulde være muligt, at give en saadan Bescfieb som den af den ærede Forslagsstiller (S. A. Hansen) nævnte. Efter den Form, hvori denne Bescfieb skulde indlægges, kunde jeg heller ikke fatte Andet, end at det var et Udkaft til Præmisserne til en Resolution. Sa naar der var Spørgsmaal om, at Vedkommende skulde motivere sit Afslag, saa kunde det maaskee gaae an at give en saadan Bescfieb, men naar det udtrykkelig, jeg gjentager det, er paalagt ham at give fuldstændig Oplysning om de Grunde, der have bevæget ham til Afslaget, saa troer jeg rigtignok ikke, at Nogen kan fristes til at give et saadant Svar som den ærede Forslagsstiller; jeg forstaaer det i det Mindste ikke. Den ærede Nigsbogsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Oppermann) har meent, at det vilde være misligt, at Grundene skulde meddeles, fordi der ofte kunde hengaae lang Tid, forinden der forlangtes Oplysninger om disse Grunde, og at Vedkommende da kunde have tabt af Hukommelsen, hvad det var, der havde givet Aaledning til Afslaget; denne Indvending forekommer mig ikke aldeles grundet. Spørgsmaalet er kun, om de meddeelte Grunde ere saadanne, at de kunne retfærdiggjøre Afslaget, eller om de ikke kunne det. Bliver der opgivet saadanne Grunde, som ikke kunne retfærdiggjøre et Afslag, saa kan Vedkommende modsige dem og bevise, at det, som er anført, er urigtigt og ubegrundet, og vente at faae et bedre Resultat paa sin Ansøgning. Den ærede Forslagsstiller anførte, at jeg under forrige Session havde sagt, at de Erklæringer, der nu blive afgivne,

ere meget upaalidelige; jeg beklager, at den ærede Forslagsstiller har fundet sig foranlediget til at fremhæve dette, uden tillige at bemærke, i hvilket Sammenhæng det blev anført. Jeg sagde, at de fleste Erklæringer, som ikke vare saa paalidelige, som man kunde ønske, at de skulde være, vare det paa Grund af, at Vedkommende ikke gjerne vilde anføre Noget i en Erklæring, som kunde være til Skade for Ansøgeren, og jeg udtalte tillige, at det var Noget, som, meget tilgivelig, laa i den menneskelige Charakter i Almindelighed, at man ikke ønskede at anføre, hvad der kunde være en Ansøger til Skade.

Søvrigt er den Modstand, som fra min Side er reist imod denne Lov, grundet derpaa, at jeg troer, at et saadant almindeligt Lovbud, ifølge hvilket der i ethvert Tilfælde, hvor Noget har faaet Afslag paa et Andragende, skal gives Berettigelse for ham til at see samtlige Erklæringer, kan foranledige ikke ringe Ulempe. Jeg troer, som ogsaa i forrige Session har været omtalt, at der kan gives Tilfælde, hvori en Dyrighed kan være forpligtet til at omtale Ting i en Erklæring, som ingenlunde, idetmindste ikke for Dieblisset, bør meddeles vedkommende Andrager; der kan være saadanne Tilfælde, og naar Loven engang er givet, kan der ikke gjøres Indtagelser deraf. Hvad den ærede Secretair (Barfod) anførte, er af den Bescfaffenhed, at jeg ikke finder mig foranlediget til at svare derpaa.

Barfod: Maaskee jeg maa tillade mig at bemærke, at hvad jeg sagde var saa flaaende, forekommer det mig og vistnok ogsaa flere, at det er fuldkommen i sin Orden, naar den ærede Nigsbogsmand ikke tænker paa at gjendrive det; thi den Steen, man ikke kan løfte, maa man lade ligge.

Tillids: Naar den ærede Secretair ønsker det, skal jeg gjerne sige, at jeg finder, at det er saa simpelt, at dersom mit Forslag gaaer igjennem, maa Lovens Titel forandres til 3die Behandling. Det er, mener jeg, saa simpelt og let at forstaae, at jeg ikke kan skjønne, at der kan være nogen Tvivl deraf.